

свидѣтелства и лажливы клеветы противъ нежъ! Залуду жъ плашишъ съ подплатены сѣдове, и устрашавашъ съ мрачный текницы, тешки оковы и горчивы мѣки: небойса, нещешъ да жъ побѣдишъ! Сички-те твои противу нежъ измышленіа и противоборства на очигледъ изсмѣава, и въ срѣдъ свой-те горчивы мѣки и сѣлзы, смѣе са; а ты напротивъ въ срѣдъ на твоѣ-тѣ лажливѣ славѣ и привиднѣ побѣдѣ треперишъ! Та е спокойна и радостна и въ самы-те оковы, а тебе лютый пламень жеже въ средѣ-тѣ на твоѣ-то сластолюбіе! Та що дати говорѣ више; поведи жъ на губилище, пакъ знай, чи е нейна-та смѣрть заедно и нейна побѣда; а нейна-та е побѣда твоѣ осяжденіе!

Ето, видишъ, каквѣ силѣ има совѣтъ-та! та, като нѣкой невидимый ангелъ, съ секиденшно-то си присутствіе помежду человекы-те, брани истинѣ-тѣ, правдѣ-тѣ и невиность-тѣ, па макаръ и сички-атъ свѣтъ на тѣхъ да выка! Та гони злочинецъ-атъ макаръ са той и въ найтемны-те пещеры завлчалъ и крылъ. Та наказува грѣшникъ-атъ, макаръ той неброено число тѣлохранители около себе да има!

Богъ е въ сѣрдце-то на секиго человекъ съ неизгладимы писмена написалъ нѣкой законъ, кой-то му казува, що е истинито, и що е право. И то е божествены-атъ гласъ на совѣсть-тѣ. Сички-те народи и сички-те дивлацы познакатъ и оцѣнатъ въ себе томъ сватый законъ Божій, томъ гласъ на совѣсть-тѣ. И макаръ кога человекъ нѣщо да учини, совѣсть-та веднага съ мысли-те заедно сѣди за това, тапа или го одобрава и похвалава, или го неодобрава и осѣждава. (Рим. гл. 2. ст. 14, 15.)